

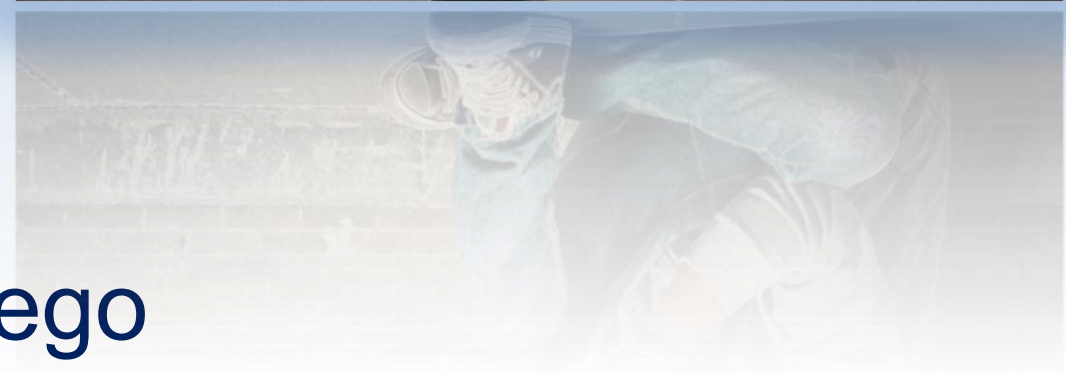
Cyberzagrożenia

Formy PRZEMOCY

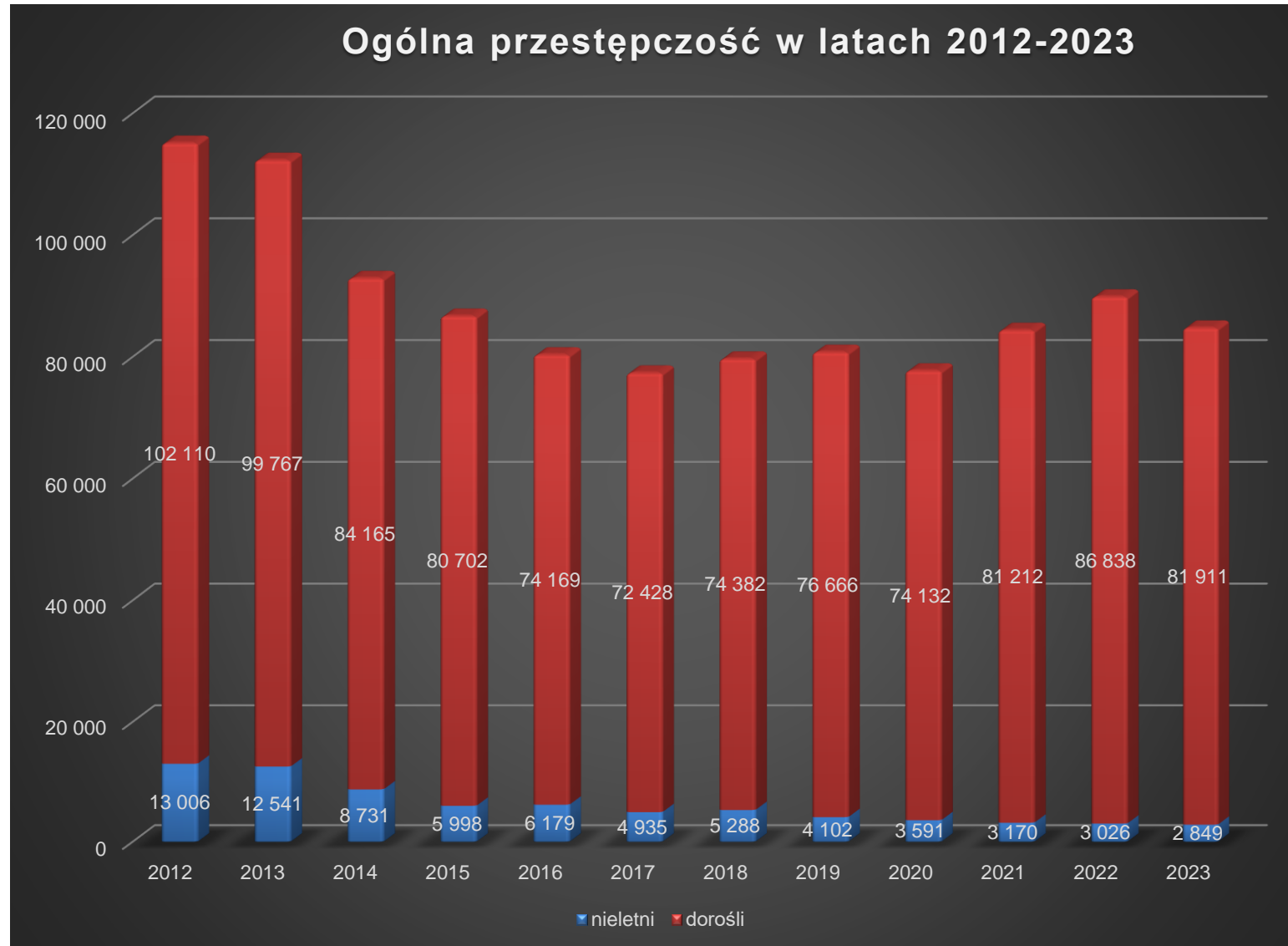
mt. Insp. Paweł Adamczak
Naczelnik Wydziału Prewencji
KWP we Wrocławiu

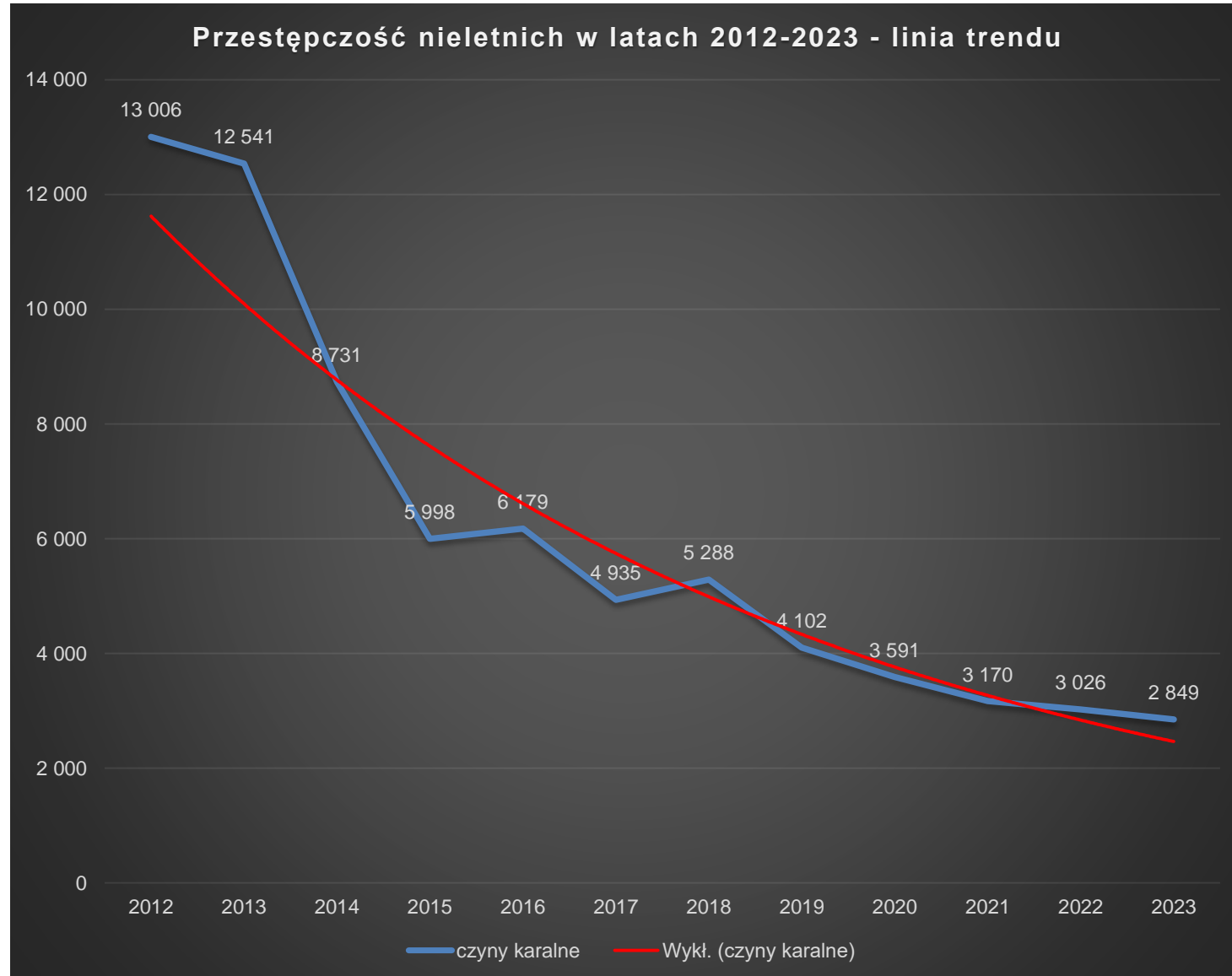
Przestępczość nieletnich w latach 2012-2023 na terenie garnizonu dolnośląskiego

Przestępczość na przełomie lat 2012-2023

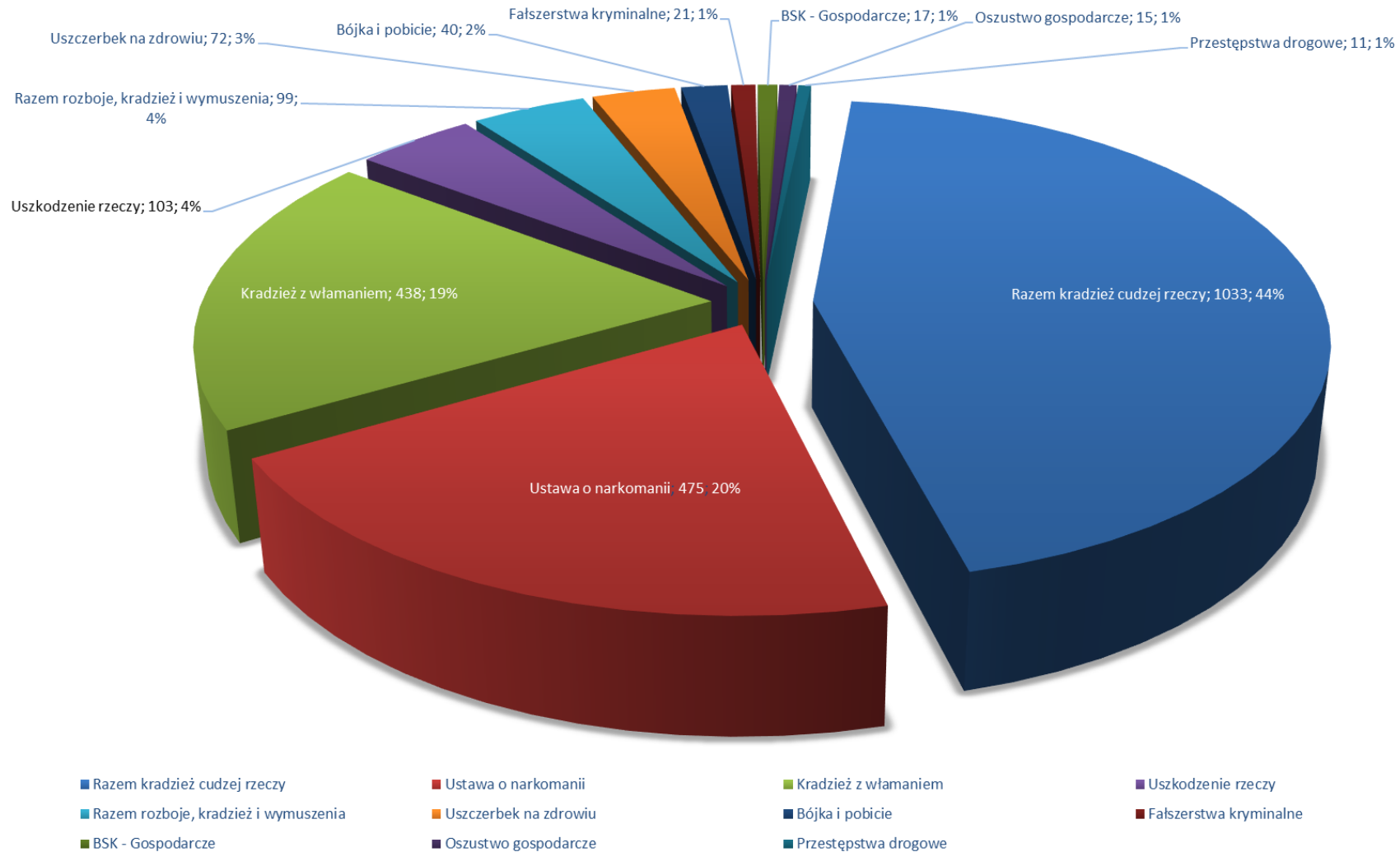

Przestępczość nieletnich na przełomie lat 2012-2023

Przestępczość nieletnich w 2023

% udział poszczególnych kategorii w przestępczości nieletnich w 2023 r

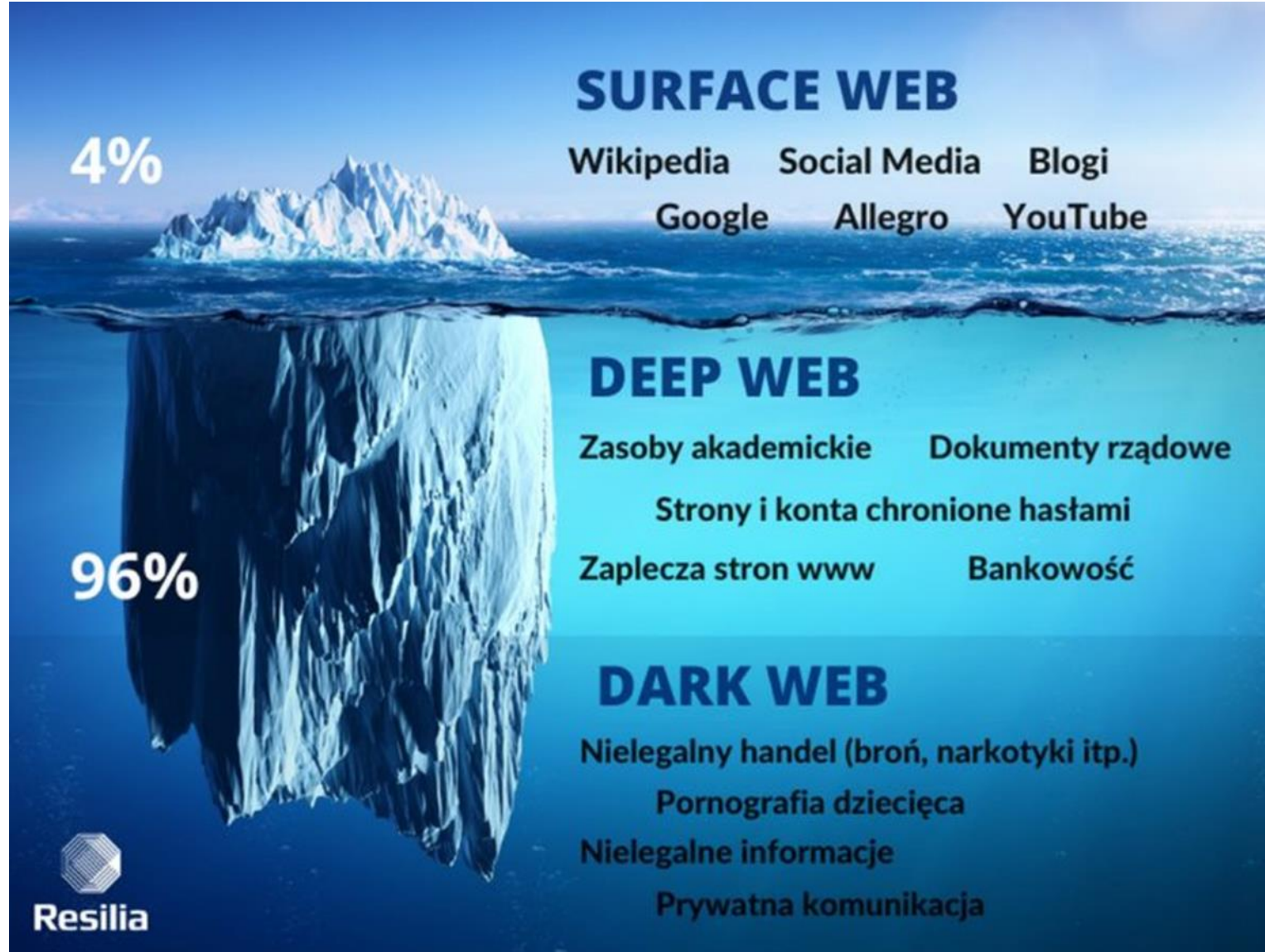

INTERNET

Sieć

Zagrożenia dla dzieci i młodzieży związane z treściami internetowymi

Cyberprzemoc – to przemoc w świecie cyfrowym (Internecie).

Przykłady form cyberprzemocy:

- agresja słowna, zamieszczanie nieprzyjemnych, przykrych komentarzy na profilach, w portalach społecznościowych,
- upublicznianie upokarzających, przerobionych zdjęć i filmów, (deepnude, czyli treści pornograficznych tworzonych przy pomocy sztucznej inteligencji.),
- kradzieży tożsamości, tworzeniu nieprawdziwych maili,
- wykluczeniu z grona „znajomych” w internecie, tworzeniu zamkniętych grup na forach lub serwisach społecznościowych,
- happy slappingu (procederze polegającym na niespodziewanym atakowaniu – pobiciu, kradzieży, zniszczeniu rzeczy osobistych – przypadkowych ludzi i filmowaniu całego zajścia),
- stalkingu (złośliwym i powtarzającym się nagabywaniu, naprzykrzaniu się czy prześladowaniu zagrażającym czyjemuś bezpieczeństwu),
- grooming, sexting, sextortion (również z użyciem AI), phishing, spoofing.

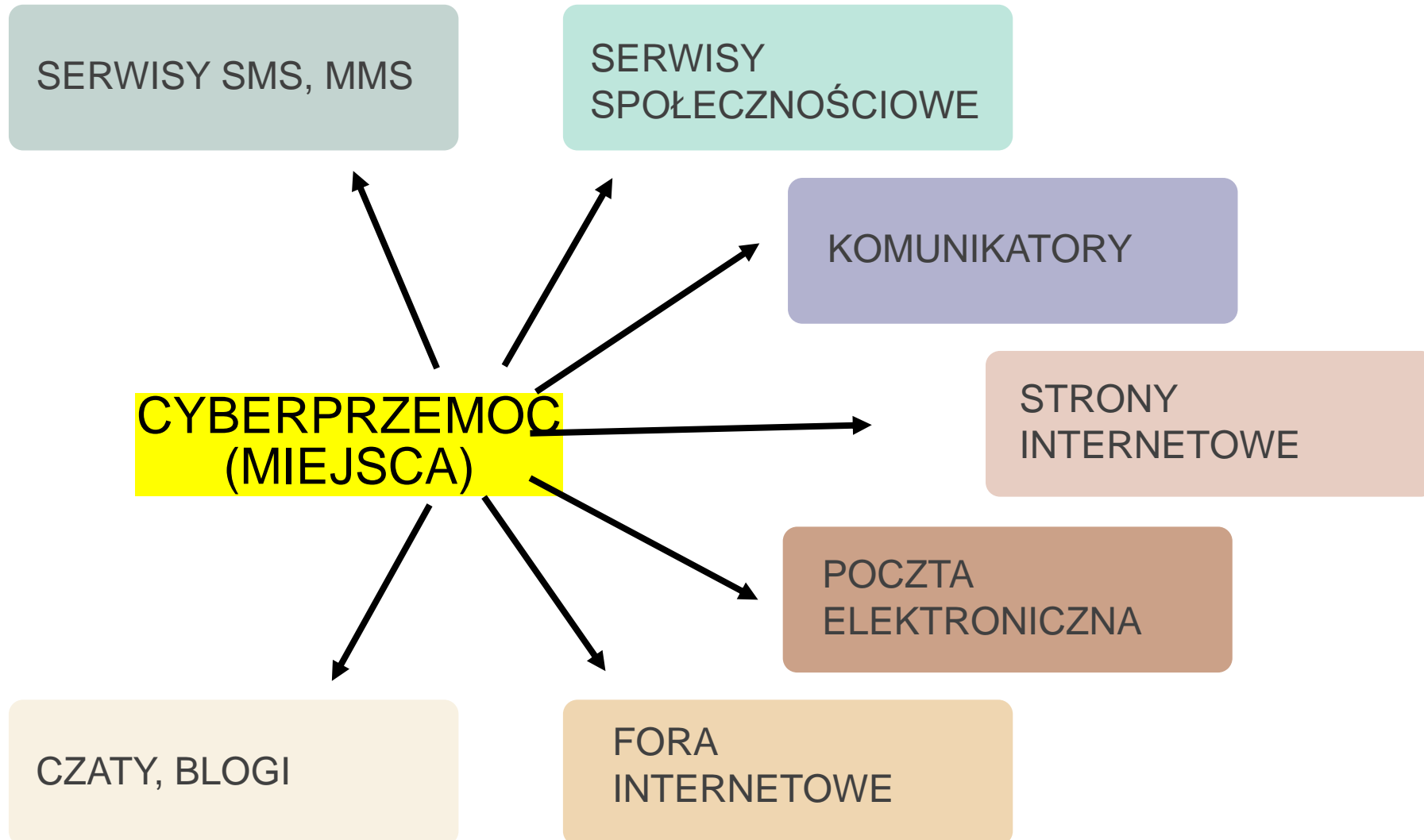
Hejt, czyli obrażanie, ośmieszanie czy poniżanie innych to jedna z form cyberprzemocy.

Działanie na najniższym poziomie, realizacja prymitywnej potrzeby wyrządzenia komuś przykrości.

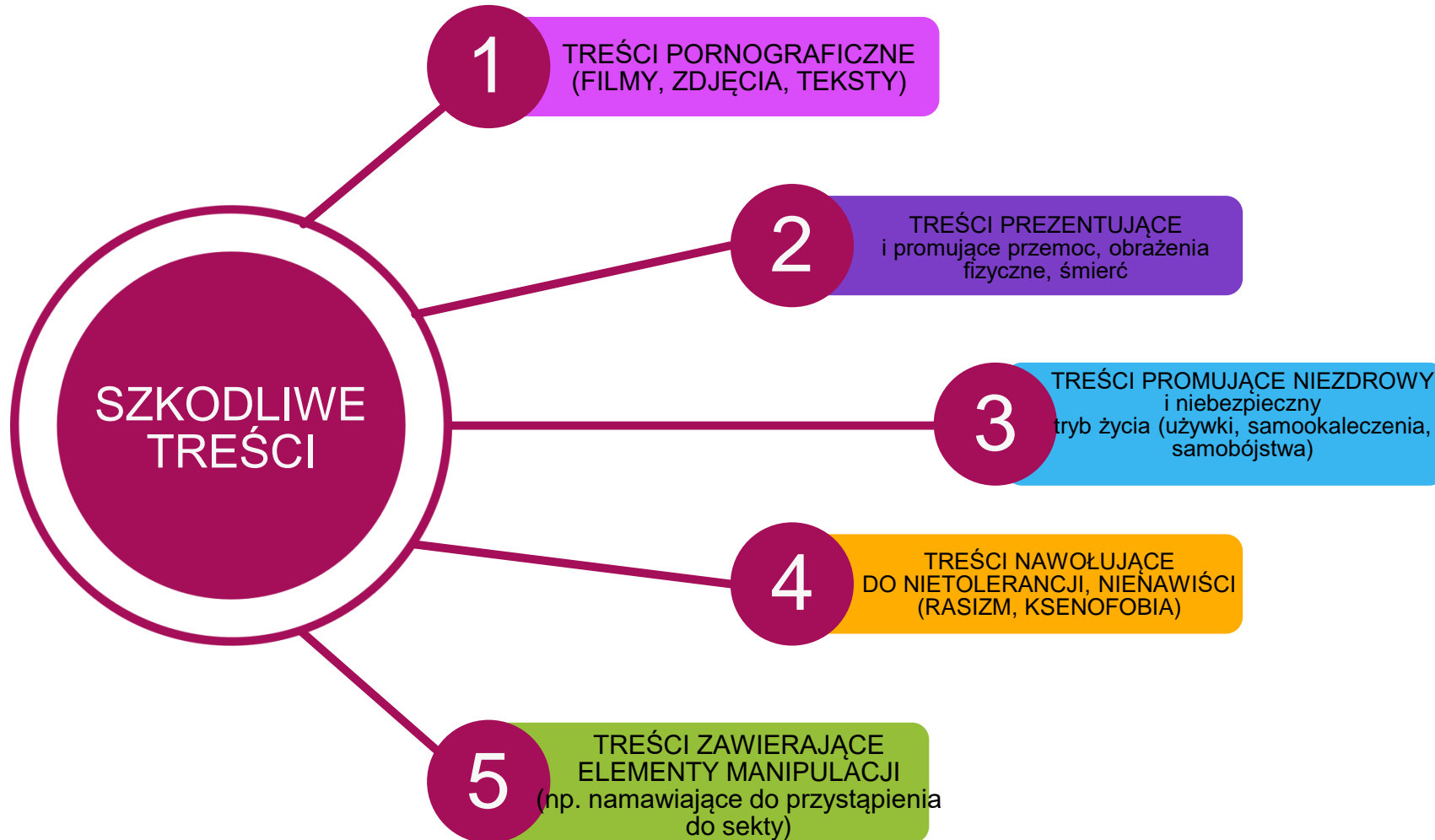
Hejter - osoba mająca predyspozycję do agresji, ale także zazwyczaj nieśmiała, często niemająca inteligencji społecznej i emocjonalnej, a Internet daje jej poczucie bezpieczeństwa i anonimowości.

Ofiary hejterów są narażone na problemy natury psychologicznej, takie jak spadek poczucia własnej wartości, depresję, nadmierny stres, smutek, zniechęcenie, zaszczucie.

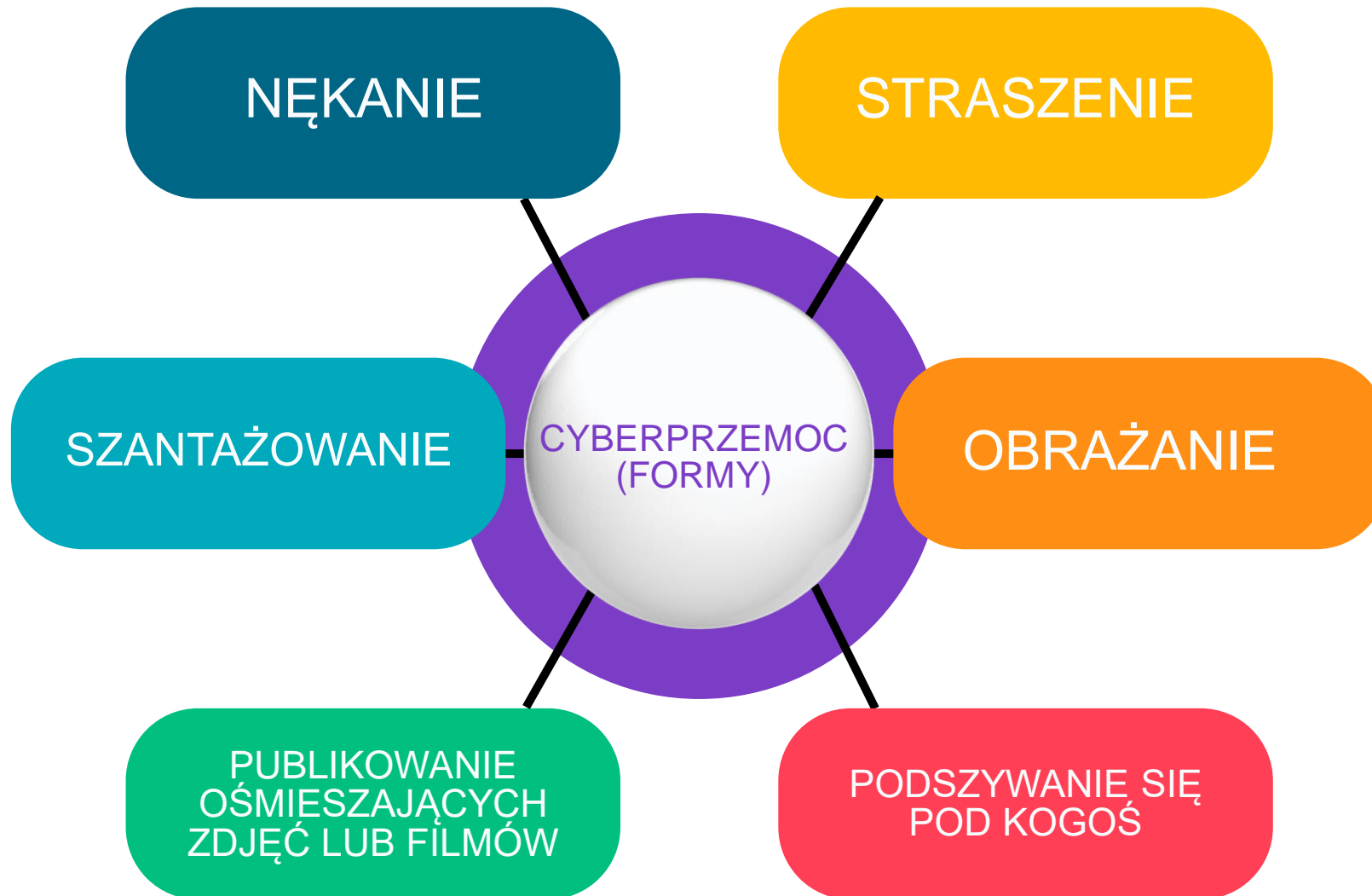
Zagrożenia dla dzieci i młodzieży związane z treściami internetowymi

Zagrożenia dla dzieci i młodzieży związane z treściami internetowymi

Zagrożenia dla dzieci i młodzieży związane z treściami internetowymi

NIEBEZPIECZNE KONTAKTY

WYŁUDZANIE DANYCH LUB INFORMACJI

UWODZENIE (GROOMING)

MANIPULACJA

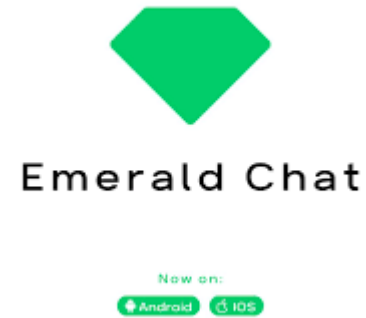

NAMAWIANIE DO NIEBEZPIECZNYCH ZACHOWAŃ

SZERZENIE I KSZTAŁTOWANIE NIEBEZPIECZNYCH POSTAW

Zagrożenia dla dzieci i młodzieży związane z treściami internetowymi

Cyberprzemoc - cechy charakterystyczne, które sprawiają, że jest to zjawisko szczególnie niebezpieczne

- „anonimowość sprawcy”
- różnorodność form,
- powszechna dostępność w sieci, 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu, często darmowa (np. centra handlowe),
- szybkość rozpowszechniania materiałów kierowanych przeciwko ofierze,
- zasięg,
- stałe narażenie na atak ofiary niezależnie od miejsca i pory,
- stosunkowo niski poziom kontroli społecznej tego typu zachowań,
- trudności w usunięciu kompromitujących informacji, zdjęć, filmów,
- Powtarzalność,
- intencja skrzywdzenia drugiej osoby,

Rozdział XXIII

Przestępstwa przeciwko wolności

Art. 190. § 1. Kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub na szkodę osoby dla niej najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w osobie, do której została skierowana lub której dotyczy, uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 190a. § 1. Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby dla niej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek, inne jej dane osobowe lub inne dane, za pomocą których jest ona publicznie identyfikowana, przez co wyrządza jej szkodę majątkową lub osobistą.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 15.

Art. 191. § 1. Kto, stosując przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną, zmusza ją lub inną osobę do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 191a. § 1. Kto utrwała wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępu, albo wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody rozpowszechnia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

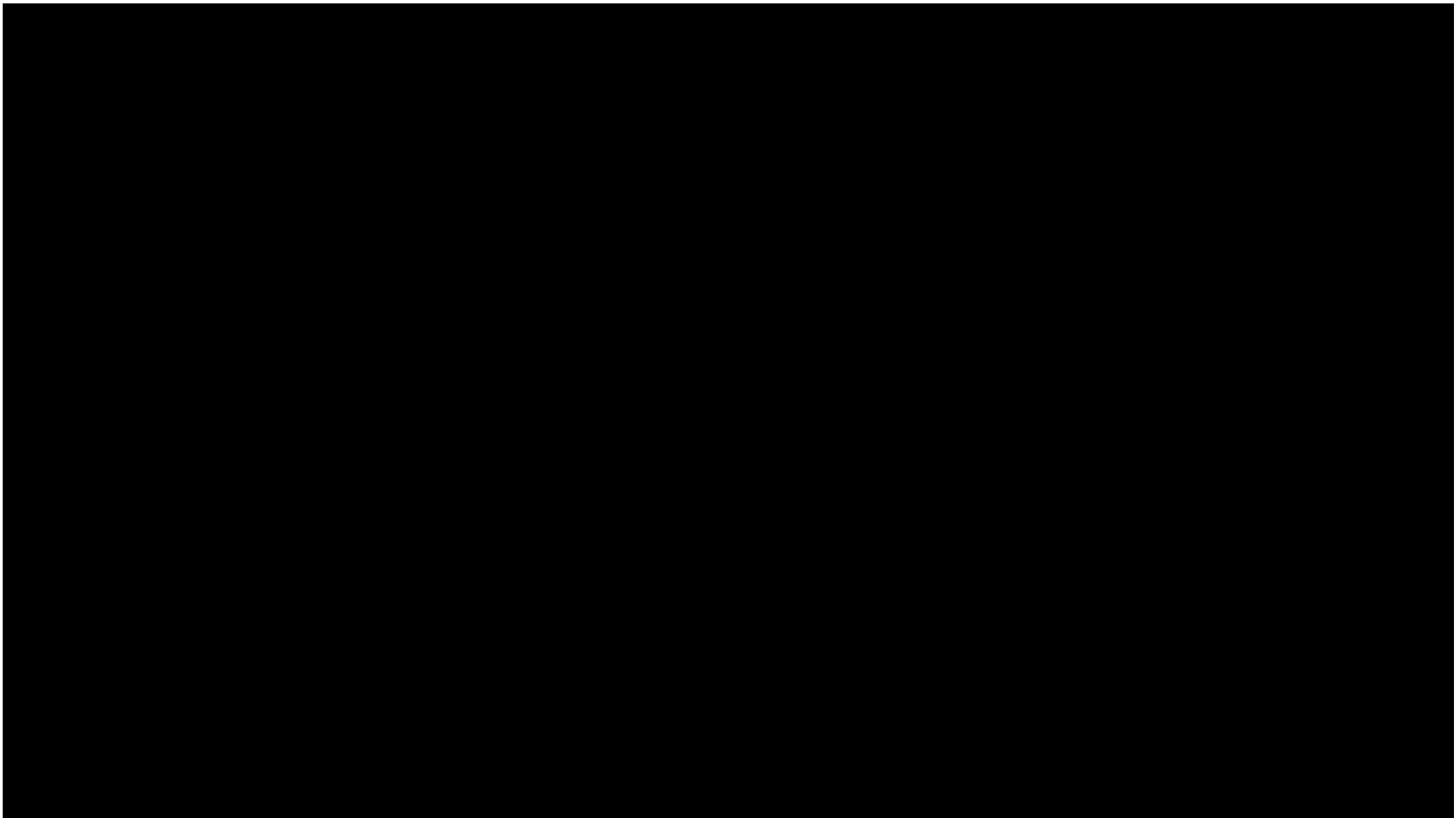
Art. 200a. § 1. Kto w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 197 § 4 lub art. 200, jak również produkowania lub utrwalania treści pornograficznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej nawiązuje kontakt z małoletnim poniżej lat 15, zmierzając, za pomocą wprowadzenia go w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania sytuacji albo przy użyciu groźby bezprawnej, do spotkania z nim, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Kto za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej małoletniemu poniżej lat 15 składa propozycję obcowania płciowego, poddania się lub wykonania innej czynności seksualnej lub udziału w produkowaniu lub utrwalaniu treści pornograficznych, i zmierza do jej realizacji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Hejt może przybierać różne postacie, które w naszym porządku prawnym zostaną zinterpretowane jako następujące czyny:

- zniesławienie - art. 212 kk
- zniewaga – art. 216 kk
- groźba z powodu dyskryminacji – art. 119 kk
- groźba karalna – art. 190 kk
- uporczywe nękanie, tzw. „stalking” – art. 190a kk
- zmuszenie groźbą innej osoby do określonego działania – art. 191 kk
- fałszywe oskarżenia – art. 234 kk
- nawoływanie i pochwalenie przestępstwa – art. 255 kk
- nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowych – art. 256 kk
- publiczna zniewaga z powodu przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej lub z powodu bezwyznaniowości – art. 257 kk
- złośliwe niepokojenie – art. 107 kw

SEXTORTION

Jaką pomoc powinna dać szkoła gdy dziecko stało się ofiarą cyberprzemocy.....

- **wsparcie psychologiczne** (poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania),
- **poinformowanie rodziców** dziecka o problemie i okazanie im wsparcia i pomocy ze strony szkoły. W rozmowie z nimi pedagog lub wychowawca przedstawiają kroki, jakie zostały podjęte w celu wyjaśnienia zajścia oraz zapewnienia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi, a także, jeśli to wskazane, proponuje rodzicom i dziecku pomoc specjalisty (psychologa, pedagoga).
- poinformowanie **Policji** (jeżeli jest taka potrzeba)
- po zakończeniu interwencji należy **monitorować** sytuację ucznia sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy,

Gdy sprawca cyberprzemocy **jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog szkolny** pełniący w szkole rolę koordynatora działań wychowawczych powinien podjąć dalsze działania.

1. Rozmowa z uczniem - sprawcą przemocy o jego zachowaniu.
2. Powiadomienie rodziców sprawcy i omówienie z nimi zachowania dziecka
3. Rodzice sprawcy powinni zostać poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środkach dyscyplinarnych wobec ich dziecka.
4. W miarę możliwości należy starać się pozyskać rodziców do współpracy i ustalić jej zasady.
5. **Objęcie sprawcy opieką psychologiczno-pedagogiczną:**

- praca ze sprawcą powinna zmierzać w kierunku pomocy uczniowi w zrozumieniu konsekwencji swojego zachowania, w zmianie postawy i postępowania ucznia, w tym sposobu korzystania z nowych technologii,
- jeśli szkoła posiada odpowiednie warunki, pomoc psychologiczna może być udzielona sprawcy na terenie szkoły,
- w uzasadnionym przypadku można w toku interwencji zaproponować uczniowi (za zgodą rodziców) skierowanie do specjalistycznej placówki i udział w programie terapeutycznym.

Gdzie szukać pomocy?

- 112 - TELEFON ALARMOWY
- 0 800 100 100 - telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci
- 116 111 - telefon zaufania dla dzieci i młodzieży
- www.dyzurnet.pl - serwis, który przyjmuje zgłoszenia dotyczące nielegalnych treści znalezionych w Internecie,
- www.dzieckowsieci.pl - strona zajmująca się zwróceniem uwagi dorosłych i dzieci na zagrożenia wynikające z nierozważnego korzystania z Internetu,
- www.safeinternet.pl
- www.nask.pl
- www.napiszdonas.pl

Dziękuję za uwagę

mł. insp. Paweł Adamczak
Naczelnik Wydziału Prewencji
KWP we Wrocławiu